

[N. P. Andreasen.]

Omgang. Ogsaa dette Spørgsmaal beskæftiger i meget høj Grad Folk.

Til sidst vil jeg gerne nævne, at der har været megen Misfornøjelse med, at Folk ikke har kunnet faa Pengene saa hurtigt, som de gerne vilde have dem. Der bliver klaget meget stærkt over, at det varer mange Maaneder, 2, 3, ja, indtil 4 Maaneder, før Pengene kommer, efter at Arbejderne er blevet godkendt og gennemført. De, der lader disse Arbejder udføre, skal jo betale eller staa i Forskud til Haandværkerne, mange af dem kan slet ikke betale Haandværkerne af egen Pung, og de faar derfor først deres Penge, naar de kommer fra Ministeriet. Det er derfor af stor Betydning, om Udbetalingerne kan ske hurtigere, end det hidtil har været Tilfældet for mange Laans Vedkommende. Jeg ved godt — og det har jeg ogsaa sagt til de Folk, der har klaget —, at Administrationen paa dette Omraade har været af vældigt Omfang, og jeg forstaar fuldt ud, at Administrationen har haft Vanskeligheder med Hensyn til at efterkomme Ønskerne saa hurtigt, som man gerne vilde have det.

I øvrigt kan vi drøfte disse Spørgsmaal i Udvalget, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag om Forlængelse af Loven.

Oluf Pedersen: Med det tidligere bevilgede er der nu ofret et meget stort Beløb paa Istandsættelse af Bygninger, og jeg mener, det maa være naturligt at overveje, om det er forsvarligt at fortsætte, eller om Pengene kan gives bedre ud, ogsaa med Henblik paa Beskæftigelse af Byggehaandværkere. Herom vil jeg gerne fremsætte nogle faa Bemærkninger.

Jeg vil antage, vi snart staar over for Boligmangel, fordi det er dyrt at bygge, og bedre bliver det ikke, naar man gennemfører Sanering, hvorved daarlige, om end til Nød brugelige Lejligheder forsvinder. Men værre er det — ogsaa for Landhaandværkerne —, at Udstykningen er gaaet næsten i Staa. For sidste Aar er Oprettelsen af nye Brug opgjort til kun 183, i 1922 var vi oppe paa 1 600. Jeg kan ikke undlade at tænke paa, hvad de Tilskud, som man nu ofrer paa Istandsættelse, vilde have betydet, hvis de i Stedet for var blevet ofret paa Oprettelse af nye Brug. Nu ved jeg selvfølgelig, at Udstykning er dyr for Tiden, saa dyr, at den ikke kan hvile i sig selv, og maaske skal der ofres 10 000 Kr. for hvert Brug, men dog vilde de 100 Mill. Kr., man nu har maattet ofre,

give Midler nok til ikke mindre end ca. 10 000 nye Brug. Man kan ikke se bort fra, at Udstykningen ikke alene giver Arbejde ved selve Byggeriet, men ogsaa giver Arbejde ud i Fremtiden. Hvad betød det ikke for vor Beskæftigelsessituation, om man havde sikret 10 000 Beskæftigelse hele Aaret — og hvert Aar. Jeg mener, at det vilde være forsvarligt i disse ekstraordinære Tider at ofre 100 Mill. Kr. paa Udstykning til Dækning for de ekstraordinære Udgifter, som der nu er ved Start af disse Brug. Erfaringen viser os, at Udbyttet pr. ha af Landbrugsjorden stiger, og det gavner os alle. Man kan ikke se bort fra, at vi har en urimelig Jordfordeling her i Landet, og at der jo er Plads nok, hvis vi blot kan lære at rykke tættere sammen. Jeg fremsætter da til Overvejelse og gør det netop i Forbindelse med dette Lovforslag, om det ikke vil være rimeligt, at vi næste Gang ikke skal se et Forslag som dette, men i Stedet for et Lovforslag om Udstykning.

Rager: Da dette Lovforslag var til Behandling her i Tinget i Fjor, gjorde jeg opmærksom paa det efter min Mening uheldige i, at man i § 2, hvor man fastsætter, hvad Tilskud kan anvendes til, havde indsat en Bemærkning om at udtage Arkitekthonorar, Vederlag for Udarbejdelse af Tegninger, Planer og Overslag. Jeg stod desværre dengang alene med min Kritik. Det har glædet mig meget i Dag at høre, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har været opmærksom nu paa det samme Forhold, og det maa naturligvis særlig glæde mig, at det ikke alene er som Person, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har udtalt sig, men som Ordfører for et af Partierne og antagelig Medlem af det kommende Udvalg. For det er muligt, at det ved Udvalgsforhandlingerne vil være lettere at komme igennem med det naturlige og velunderbyggede Ønske, som jeg rejste i Fjor, men som jeg kun havde Mulighed for at rejse her i Salen, medens nu det ærede Medlem har Lejlighed til at rejse det i Udvalget. Jeg ønsker ham den bedste Medbør, naar han nu gaar til dette Arbejde.

Jeg vil ogsaa gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at se villigere paa dette Spørgsmaal, end der blev set paa det i Fjor. Der er jo, forstaar jeg, fra Akademisk Arkitektforening tilgaaet Rigsdagens Medlemmer en Del Materiale, der dels anstiller nogle almindelige Betragtninger over Spørgsmaalet, dels ogsaa fremfører Bemærkninger, som er baseret paa